

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 9 năm 2020

Số 515

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự tri giác phân minh cách nào?
- 2) Sự liên hệ nhớ nhung từ đâu hình thành?
- 3) Tại sao phải nhớ?
- 4) Sự liên hệ không ngừng nghỉ do đâu hình thành?
- 5) Vũ trụ làm việc liên tục bằng cách nào?
- 6) Trí không mở tâm không minh tại sao?
- 7) Tại sao làm người lại bị dao động?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 17-11-2002 7: 05 AM 1) Hỏi: Sự tri giác phân minh cách nào? Đáp: Thừa sự tri giác phân minh bằng cách tương ứng của mọi việc. Kệ: Tinh túy phân minh tự thức hồn Duyên lành thức tỉnh quy hồn tiến Tâm linh quy hội tự phân huyền Phản bổn hườn nguyên tự cảm hiền.	Atlantic city, 18-11-2002 4: 05 AM 2) Hỏi: Sự liên hệ nhớ nhưng từ đâu hình thành? Đáp: Thừa sự liên hệ nhớ nhưng do đường lối đồng hành thành tựu. Kệ: Đồng hành phát triển nhớ nhưng hoài Thức giác bình tâm tự sửa sai Phát triển không ngừng ngày tái hội Thành tâm tu luyện chuyển không sai.
Atlantic city, 19-11-2002 6: 15 AM 3) Hỏi: Tại sao phải nhớ? Đáp: Thừa tại sao phải nhớ là vì tập quán đã thực hành. Kệ: Thương yêu tự nhớ đạt quân bình Cuộc sống gieo duyên tự giác minh Chuyển hóa không ngừng quy một mối Tình thương đạo đức do tâm mình.	Atlantic city, 20-11-2002 3: 40 AM 4) Hỏi: Sự liên hệ không ngừng nghỉ do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự liên hệ không ngừng nghỉ vì sự liên quan tự động có tánh chất thiêng liêng. Kệ: Vũ trụ ban chiếu không ngừng nghỉ Thế thái nhơn tình phải xét suy Mê loạn không còn tăng khuấy động Sửa mình tiến hóa đạt thông dong.
Atlantic city, 21-11-2002 5: 25 AM 5) Hỏi: Vũ trụ làm việc liên tục bằng cách nào? Đáp: Thừa điện năng vũ trụ làm việc liên tục bằng sự quang chiếu của thanh quang công bằng và bác ái. Kệ: Từ bi tận độ khắp nơi nơi Quang chiếu phân minh đạo lẫn đời Quy hội chơn tình chuyển hợp thời Quy nguyên giềng mối pháp chơn lời.	Atlantic city, 22-11-2002 4: 25 AM 6) Hỏi: Trí không mở tâm không minh tại sao? Đáp: Thừa trí không mở tâm không minh là tại vì hướng hạ và dâm ô. Kệ: Tập quán tham dâm diễn tiến hoài Tự mình dao động tự làm sai Trí không được mở lại không minh Nhơn tình không tốt tự bức mình.
Atlantic city, 23-11-2002 2: 45 AM 7) Hỏi: Tại sao làm người lại bị dao động? Đáp: Thừa làm người bị dao động là vì thích tham gia việc của người khác. Kệ: Động là bị nhiễm bởi ngoại lai Tự mình thức giác mới mình tài Đường đi sống động quy đường lối Thế sự nhơn tình tự rõ sai.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 4

Sống trong khung cảnh làm người
Tánh tình ràng buộc biết cười biết chê
Quên đi tự quản tự phê
Mẹ thương mẹ bảo con về với mẹ.

Nhắc con thức giấc phần hồn
Tự con giải quyết cái còn giả tâm
Thanh lọc tự tiến tự tâm
Không còn phạm ngã, âm thầm tiến lên.

Sống trong nghịch cảnh tùy duyên
Tham gia đời đạo hai miền cảm thông
Không còn trong ước ngoài mong
Tâm con tự giải hợp vòng thương yêu.

Huyền cung tự ý ra vào
Nơi thanh giải trước nơi cao thấp từng
Con tu mẹ quý mẹ mừng
Ăn năn hối cải chớ đừng loạn dâm.

Montreal, ngày 2-2-1980

“Sống trong khung cảnh làm người”: Mẹ sanh ra mình, mẹ thấy rõ ràng nó đang làm người.

“Tánh tình ràng buộc biết cười biết chê”: Cái tánh tình của nó ràng buộc nó, biết cười, biết chê.

“Quên đi tự quản tự phê”: Nó biết chê thiên hạ, mà không bao giờ biết chê nó, cho nên nó vun bồi tự ái. Nó không biết tự quản lý lấy nó và tự phê bình lấy nó, mà chỉ biết chê thiên hạ mà thôi.

“Mẹ thương mẹ bảo con về với mẹ”: Người mẹ mới thấu đáo được. Sanh con ra hiểu từ li từ tí, từ hành động của đứa con. Mẹ luôn luôn bảo con phải hướng về tình thương của mẹ. Tình thương cao cả của mẹ trong sự đau khổ chín tháng mười ngày mới có con. Trong lúc con nằm nôi cho đến lúc đi, đứng, nằm, ngồi, mẹ cũng phải chiều chuộng cho con lớn. Con trở thành một người gia trưởng, nhưng mà con chưa biết quản lý lấy con, chưa chịu nhận sự phê bình thì con làm sao có tiến hóa để hòa hợp với tình thương của người mẹ hiền.

Hoàn cảnh của mỗi gia đình đều khác nhau, thương yêu tràn trề cũng như ngăn cách, đều là mức tiến của phần hồn. Trạng thái phản nghịch hay thương yêu cũng là phút xây dựng cho phần hồn tiến. Cho nên, người mẹ đặt ra nhiều hoàn cảnh để cho con đụng chạm và thức giấc mới hiểu được phần hồn.

“Nhắc con thức giấc phần hồn”: Để cho con đụng chạm trong cảnh sanh, ly, tử, biệt, phần hồn con mới thức giấc.

“Tự con giải quyết cái còn giả tâm”: Sự thương yêu mà con đề cập giữa đôi môi đó cũng vẫn giả chứ chưa thiệt, chưa chính thức thương yêu mẹ đâu. Con phải giải quyết, con phải tự kiểm lấy con, tự phê lấy con, tự thấy lấy con và tự thương yêu con trước, con mới dẹp được cái giả tâm. Nói giữa đôi môi con thương mẹ nhưng mà con chưa biết thương con. Lòng thương của người mẹ đối với con là mong muốn sao con bảo trọng được thân thể của con. Không nên xài phí, hoang phí, không nên nuôi cái bản tánh tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục mà hủy diệt tâm can sẵn có làm cho phần hồn con càng ngày càng tăm tối. Con phải tự diệt cái đó.

“Thanh lọc tự tiến tự tâm”: Con phải thanh lọc tự tiến tự tâm.

“Không còn phạm ngã âm thầm tiến lên”: Con dẹp phạm ngã, con vun bồi sáng suốt là dẹp nó, rồi âm thầm con mới tiến lên được, chứ không nên nuôi sân hận. Phải vun bồi sáng suốt thì không còn sân hận. Tưởng sự thông minh của mình là hơn người khác, là mình đang chà đạp lấy mình mà không hay. Sự vững bền đời đời là do phần hồn quyết định. Cần giải quyết mọi động loạn trong nội tâm nội tạng, để quy về sự thanh cao thương yêu của mẹ hiền. Phải giải quyết nội tâm rồi mới quy về được. Nội tâm còn tăm tối nên chỉ thấy cái bề ngoài học qua sách vở thấy vật chất thương mẹ thì cho mẹ cái bánh, cái áo. Nhưng mẹ sự thật không thích cái đó. Mẹ chỉ muốn con không bệnh hoạn, mẹ muốn con sống đời hướng về sự thanh cao của phần hồn. Mẹ muốn con sớm thức giấc để giải quyết những tâm tư đen tối của con.

Con thương, buồn, mến, tiếc những chuyện lòng vòng vô lý. Con cần vun bồi sự thương, buồn, mến, tiếc đó tiến về cao độ thì con mới cứu độ chúng sanh được. Cũng như mẹ đã vì con thì con mới càng thấy con hơn. Cho nên, ở đời con phải sanh đẻ, có trách nhiệm gia đình để thực hiện thương yêu. Lúc đó, con mới hiểu được sự bất hiểu trước kia của con

với cha mẹ. Lúc đó, con mới thấy bồn phận của con và sự thiếu sót đối với người mẹ hiền.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gọi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

C, ngày 3/9/2002

Kính gửi Đức Thầy kính yêu!

Đầu thư gia đình con kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe, sống lâu trăm tuổi để dìu dắt chúng sanh và chúng con trên đường tu học trở về nguồn cội, và mỗi năm chúng con có dịp tề tựu, sum họp bên Thầy.

Nhân dịp anh T về thăm Thầy, gia đình chúng con xin gửi cúng dường Thầy\$.

Tụi con không đi dự được Đại Hội "Khí Giới Tình Thương", nhưng con đăng ký dự lễ Thượng thọ Đức Thầy vào ngày 2/11/2002 cho má con, anh chị em và gia đình con. Bé M sẽ múa lân nhỏ chung với đoàn lân lớn để mừng Thọ Đức Thầy. Má con dạo này cũng yếu nhưng rất muốn đi dự lễ chúc thọ Thầy. Cầu nguyện Thầy và Bê Trên gia hộ cho má con khỏe để cùng tụi con đi dự lễ Thượng Thọ Đức Thầy. Con xin cảm tạ Thầy.

Con cũng không quên kính chúc Bà Tám và các bạn bên Thầy được khỏe, tu hành tinh tấn và an lạc.

Con,
T T A H

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 6/9/2002

A H,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 3/9/03 do anh T chuyển giao với ... \$, tặng Thầy khi cần. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của con.

Bé M sẽ múa lân chúc mừng lễ sinh nhật của Thầy rất vui ở kỳ tới. Mọi người sẽ cầu nguyện cho Thầy được sống lâu theo sự dẫn thân độ đời của Thầy. Phần hồn của Ba con sẽ có cơ hội sum họp với các con.

Chúc con và gia đình vui khỏe..

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THUỢNG ĐỂ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THUỢNG ĐỂ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Tự mình gieo họa ách tai
Lầm sai khó sửa khổ hoài khó minh
Làm người đầy đủ nguyên hình
Hòa cùng Trời Đất giúp mình tiến lên
Thực hành thanh tịnh vững bền
Nền cao nền thấp chẳng quên tiến hoài
Trở về xét rõ thân Ngài
Cảnh đời tươi đẹp chẳng sai chút nào
Bên trong chẳng khác Trời cao
Muôn màu vẫn sáng vẫn thao diễn hoài
Ngũ hành sanh khắc trong ngoài
Hai vai gánh nặng thực tài phân minh
Tự lo xây dựng lấy mình
Bình tâm phán xét tâm linh tiến hoài
Bên trong tràn ngập pháp đài
Quy y chơn cảnh tiến hoài không ngưng
Biết Trời biết Phật cảm mừng
Trời đàu phụ bạc giúp từng phút giây
Thương yêu giao cảm hằng ngày
Giúp cho tiến hóa vui vầy cảm giao
Hồn vui vía cũng ước ao
Ngày nào tương ngộ trước sau vui bàn
Tương hòa sống cảnh bình an
Trở về nguyên lý mọi đàng yên vui

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

25. CHUYỆN BẾN TẮM (Tiền Thân Titttha)

Hãy thay bến nước khác..., (tiếp theo)

...
Vâng lệnh Thiên tử, Bồ Tát đi đến bờ sông, nhìn con ngựa, biết con ngựa không bị bệnh, ngài cố gắng tìm hiểu lý do gì con ngựa này không đi xuống bến nước. Bồ Tát suy nghĩ: “có lẽ một con ngựa khác được tắm trước ở đây, vì ghê tởm con ngựa ấy, nên nó không đi xuống bến nước”. Nghĩ vậy, Bồ Tát liền hỏi người giữ ngựa:

- Có con ngựa nào khác được tắm trước ở bến nước này không?

- Thưa ngài, có một con ngựa tắm thường khác. Bồ Tát nghĩ: “Con ngựa này vì lòng tự ái thương tổn, không muốn tắm tại đây. Vậy đem nó đến tắm tại một bến nước khác”. Biết tâm hướng của nó, Bồ Tát nói:

- Nay bạn giữ ngựa, một người ăn đi ăn lại các món ngon như cơm, sữa, bơ, mật, đường v.v... lâu ngày rồi cũng phát ngán! Con ngựa này đã tắm nhiều lần tại bến nước ở đây. Hãy đưa nó xuống một bến nước khác, cho nó tắm và uống nước.

Nói vậy xong, Bồ Tát đọc bài kệ này:

*Hãy thay bến nước khác,
Hỡi này người đánh xe,
Hãy cho ngựa uống nước
Khi bến này, bến khác.
Người quá gân cơm sữa,
Cũng chán món ăn ấy!*

Sau khi nghe lời Bồ Tát, họ dắt ngựa xuống một bến nước khác, cho nó uống nước và tắm. Trong khi ấy Bồ Tát liền đi đến yết kiến vua. Vua hỏi:

- Nay khanh, con ngựa được tắm và được uống nước rồi phải không?

- Thưa rồi, tâu Thiên tử.

- Vì lý do gì, trước nó không muốn làm như vậy?

- Do lý do này...

Bồ Tát báo cáo sự việc lên vua, và vua nói:

- Ôi, thật là sáng suốt, vị ấy biết được tâm hướng của cả con vật này.

Vua thưởng cho Bồ Tát danh vọng lớn. Và khi mạng chung, Bồ Tát và vua đi theo nghiệp của mình.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Ta mới biết tâm hướng của vị ấy, quá khứ ta cũng biết rồi.

Sau khi thuyết pháp thoại này xong, và kết hợp hai câu chuyện với nhau, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, con ngựa báu là vị Tỳ kheo này, vua là Ananda, và vị đại thần hiền trí chính là Ta vậy.

(còn tiếp)

